

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Απο τα κιτρολέματα αποστάξαμε τη λύπη
και τη σκορπίσαμε πίσω απο τών ημερών μας τους θανάτους.
Υστερα αποστάξαμε τη λύπη απ' του νησιού μας το φασκόμηλο
γαλήνια ζεστασιά στο αίμα μας .Μετά
απο τις μυρσίνες αποστάξαμε τη λύπη
Πικρές αγάπης χύθηκαν απο τα βλέφαρα μας.
Υστερα αποστάξαμε τη λύπη απ' τις ελιές.
Ξε μαύρους μύλους μέσα την πολτοποιήσαμε.
Μετά αποστάξαμε τη λύπη απ' τα σταφύλια
Ξυπνήσαμε τη νύχτα μεθυσμένοι απο άλικο αίμα.
Τέλος η λύπη μοναχή της αποστάχθηκε
καρφώθηκε στο στήθος μας, λουλούδι της ταυτότητας

ΤΟ ΣΤΙΜΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Ποιος έγγραφε τη λέξη πείνα
και σε ποιανου το μέτωπο;
Είναι γνωστός. Κι ακόμα,
αίμα, ιδρώτας, δάκρυα , σκλαβιά

Ποιός είναι σύννεφο, ποιός
είναι ρίζα δέντρου
ποιός έφερε το χαλασμό
σε ποιούς
ποιός γέννησε παιδιά και ποιός
σε άδεια κουφάρια τα μετάτρεψε
είναι γνωστός.

Ξιγά σιγά και δίχως έλεος
καθώς ανήμπορο σκορπιδ σφαγιάσαμε
την τρυφερότητα.